

СКЪРБНО ИЗВѢСТІЕ.

На 1-й Юлий т. г. въ Столицата почина българския славенъ и много заслужилъ поетъ — дѣдо Петко Р. Славейковъ, на когото портрета сте видѣли въ I кн. на „Градинка“. Той е родомъ отъ гр. Тръвна и бѣше единъ отъ първитѣ българе, който се е трудилъ и работилъ въ турско врѣме за отваряние и нареждане на училищата, за укрѣпване на вѣрата ни, за нашето освобождение отъ грѣци и отъ турци. Той е захваналъ учителството си въ България, когато е учителствувалъ и Кръстьо С. Пишурка. Освѣтъ учителствуването, писалъ е той и разни книги и вѣстници за възрастни хора и много нѣща за дѣца. Има много пѣсни, басни и приказки, които вѣчно ще поучаватъ и възумяватъ всички млади и стари между насъ, защото сж твърдѣ мъдри и сж сладки за четение.

Той умрѣ на околу седемдесетъ годишна възраст, и цѣли четиредесетъ години отъ живота си прѣкаралъ въ учителство и писателство.

Погребението на неговото тѣло станж много славно и тържественно, на 3-й Юлий, въ понеделникъ, кждѣ пладнѣ. Опѣлото му се извърши отъ Негово Високо Прѣосвещенство Софійский Митрополитъ, дѣдо Партений, и